

"...

## **II- İTİRAZIN GEREKÇESİ**

Başvuru kararının gerekçesi şöyledir :

"Anayasa'nın 2. maddesinde Cumhuriyetin nitelikleri arasında sayılan hukuk devleti, insan haklarına saygılı ve bu hakları koruyucu adaletli bir hukuk düzeni kuran ve bunu sürdürmekle kendini yükümlü sayan, bütün işlem ve eylemleri yargı denetimine bağlı olan devlettir.

Kişi ve kuruluşların devlete güven duymaları, maddi ve manevi varlıklarını korkusuzca geliştirebilmeleri, temel hak ve özgürlüklerden yararlanabilmeleri ancak hukuk güvenliği ve üstünlüğü sağlandığı bir hukuk devleti düzeninde gerçekleştirilebilir.

Hukuk güvenliği ilkesi ise, herkesin bağlı olacağı hukuk kurallarını önceden bilmesi, tutum ve davranışlarını buna göre düzene sokabilmesidir. Zira, ekonomik yaşam belirlilik ve kararlılık ister. Hukuki güvenlik, ilkesi vergilendirmenin belirliliğini, vergi hukukunda kıyas yasağını ve vergi yasalarının geriye yürümezliğini içerir.

Yetkilerle güçlendirilmiş olan hukuk devletinin vergilendirme konusunda gerekli düzenlemeleri gerçekleştirirken hak ve özgürlükleri koruması, devlete kaynak sağlamak amacıyla hukuksal ilkelerin yıpranıp yıkılmamasına duyarsız kalmaması ve gelir elde edilmesi amacıyla hukuk devleti niteliklerinden vazgeçmemesi gerekir.

Dava konusu uyuşmazlığın çözümünde uygulanmayacak olmakla birlikte 29.07.1998 tarihli mükerrer 23417 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan 4369 sayılı Yasa'nın 50. maddesiyle değiştirilen 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun 103. maddesiyle vergiye tabi gelir dilimleri ve tarife oranları yeniden belirlenmiş ve 4369 sayılı Yasa ile getirtilen bu hükmün yani yeni vergi tarifesinin yürürlük tarihi aynı Yasa'nın 86. maddesinin (b) bendi ile 01.01.1999 olarak belirlenmiştir.

Anılan Yasa maddesiyle Gelir Vergisi Kanunu'nun 103. maddesinde yapılan yeni düzenleme ile gelir dilimleri değiştirilmiş ve dilimlere uygulanacak tarife oranları düşürülmüş ve yasaların geçmişe yürütülemeyeceği yönündeki temel hukuk ilkesi uyarınca maddenin yürürlük tarihi yayımı tarihinden sonraki 01.01.1999 olarak belirlenmiş ve 1998 yılı gelirlerinin bu değişikliğin yayımlandığı tarihte yürürlükte olan ve değişiklikle belirlenen tarifeden daha yüksek oranlara sahip tarifeye göre vergilendirilmesi amaçlanmıştır.

Bu kez, 1998 yılı gelirleri için uygulanmış olan tarife oranlarından daha düşük oranlara sahip olup, 4369 sayılı Yasa'nın 50. maddesiyle değişik olan ve 01.01.1999 tarihinden itibaren yürürlüğe girmesi kabul edilen Gelir Vergisi Kanunu'nun 103. maddesinde yer alan tarife oranları; ücret gelirleri kapsam dışında tutulmak suretiyle 14.08.1999 tarih ve 23786 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak, 4369 sayılı Yasayla değişik 103. maddenin yürürlük tarihiyle ilgili düzenlemenin aksine, yayımlandığı tarihte yürürlüğe giren ve iptal istemine konu 4444 sayılı Yasa'nın 3. maddesiyle Gelir Vergisi Kanunu'na eklenen "Geçici Madde 57" ile 1999 yılı gelirlerine uygulanacak şekilde % 5 oranında arttırılmak suretiyle, 1999 yılı gelirlerinin %5 oranında fazla vergilendirilmesi amaçlanmıştır.

İptale konu edilen yasa maddesinin her ne kadar ülke ekonomik koşullarının gerektirdiği finansman ihtiyacının karşılanması için konulduğu düşünülse dahi, yetkilerle güçlendirilmiş devlet gücünün temel öğelerinden başlıcası olan "Vergilendirme", adaletli davranışın ve hukuk güvenliğinin en belirgin biçimde yansıdığı alan olup, bu alanda yapılacak olan yasal düzenlemelerin mükelleflerin geleceğe kaygısız ve güvenle bakabilmelerini sağlayacak, belirsizliklere yer vermeyecek nitelikte istikrarlı düzenlemeler olması gerekir. Salt devlete kaynak sağlamak amacıyla yukarıda değinilen ilkelere duyarsız kalınarak ve vergi alanındaki güveni azaltacak şekilde yapılan yasal düzenlemelerin hukuk devleti nitelikleriyle bağdaştığından söz edilemez.

Yukarıda açıklanan nedenlerle, bir davaya bakmakta olan Mahkemenin taraflardan birisinin ileri sürdüğü Anayasa'ya aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varırsa tarafların bu konudaki iddia ve savunmalarını ve kendisini bu kanıya götüren görüşünü açıklayan karar ile birlikte Anayasa Mahkemesi'ne başvurması gerektiğini düzenleyen 2949 sayılı Yasa'nın 28/2. maddesi uyarınca dava konusu olayda uygulanacak olan 4444 sayılı Yasa'nın 3. maddesiyle 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'na eklenen "Geçici Madde 57"si, 1982 Anayasası'nın 2. maddesinde yer alan sosyal hukuk devleti ilkesine aykırı görüldüğünden Kanunun Anayasa Mahkemesi'ne intikal ettirilmesine, kararla birlikte dava dosyasının onaylı örneğinin Anayasa Mahkemesi'ne gönderilmesine ve Anayasa Mahkemesi'nin bu konuda vereceği karara kadar davanın geri bırakılmasına, T.C. Anayasası'nın 152., 2949 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 28. maddesi uyarınca 7.11.2000 tarihinde oybirliği ile karar verildi.""